

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 278/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Тања Минчић Марковић, адвокат из ..., против туженог Коридори Србије д.о.о. Београд, ради утврђења ништавости споразума о накнади за експроприсану непокретност и исплати накнаде, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Крушевцу – Судска јединица у Варварину и Вишег суда у Крушевцу, у седници већа одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО** је надлежан Виши суд у Крушевцу.

Образложење

Тужиоци су поднели тужбу Основном суду у Крушевцу – Судска јединица у Варварину против туженог, ради утврђења ништавости споразума о накнади за експроприсану непокретност и исплати накнаде.

Основни суд у Крушевцу – Судска јединица у Варварину се решењем П 3525/22 од 07.02.2023. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења предмет уступио Вишем суду у Крушевцу, као стварно надлежном за поступање.

Виши суд у Крушевцу је решењем П 18/23 од 04.05.2023. године, предмет Основног суда у Крушевцу – Судска јединица у Варварину доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Крушевцу.

Одредбом члана 24. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд и води извршни и ванпарнични поступак, осим ако

законом није друкчије прописано. Одредбом члана 25. став 1. тачка 7. истог закона прописано је да виши суд у првом степену суди, између осталог, у грађанскоправном спору ако вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије. Одредбом члана 31. став 1. истог закона прописано је да Управни суд суди у управном спору, а ставом 2. истог члана да Управни суд пружа међународну правну помоћ у оквиру своје надлежности и врши друге надлежности и послове одређене законом

Имајући у виду тужбени захтев и чињеничне наводе тужбе, Врховни суд је становишта да се у конкретном случају не ради о управном акту управног органа јавне власти, односно о споразуму и поравнању закљученом од стране управног органа, због чега би за поступање по поднетој тужби био надлежан управни суд, а не суд опште надлежности. Наиме, споразум о накнади за експроприсану непокретност је сагласност воља странака који се закључује у управном поступку али који по својој правној природи не представља управни акт већ уговор. Због тога се о његовој пуноважности одлучује применом одредби Закона о облигационим односима. Код наведеног, ради се о грађанскоправном односу о коме сагласно члану 1. Закона о парничном поступку одлучује редовни суд, а то је у конкретном случају Виши суд у Крушевцу, имајући у виду да је вредност предмета спора 8.695.953,45 динара, што у динарској противвредности представља износ већи од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који износ представља ревизијски цензус.

На основу изнетог применом члана 22. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић